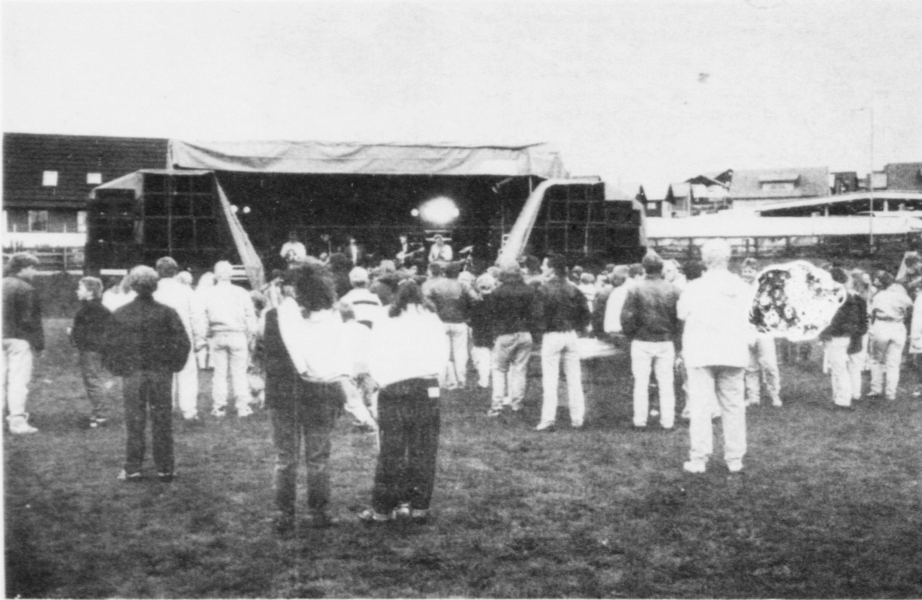

Marathon-konsert á Ólavsøku:

Eitt váttligt upplivilsí

Sum ein hørð byrjan upp á vikuskiftið, var Ólavsøku-konsertin hjá FUT enn eina ferð strevað upp á beinini. Fyrirreikingarbeiðið er øllum kunnugt øgilt baks — so hattin av fyrri teimum, ið megnaðu at hanga í og skapa hetta rimmar tiltak.

Tað er bara ófatiligt, at just hetta kvöldið við teimum stóru møguleikum og vonunum, skal verða lomt við einum dikj-

andi regnkaosi. Soleiðis er tað og soleiðis verður tað. Møguliga kundi ein flutt tiltakið bert eitt samdøgur, fyrri at sloppið sær undan hesi «hósdag fyrri Ólavsøku regntíðini».

Men vánaligt veður er ikki nokk at styggja teir føroysku tónleikabólkarar heim í fjálgar stovur. Tvørturímóti var tilgongdin ovurstór at lut-taka og stuðla fakfelagi sinum á ársins størstu úti-

konsert.

16 bólkar stóðu á listanum, klárir at senda tónleikin út í kvöldið, so at eingin staddur í bynum skuldi ivast í tí. Onkur vildi vera við, at sjálvt nólsoyingar kundu fylgja við rútmunum frá Lærarskúlavøllinum hóskvöldið.

Eg var nakkað seinur á veg, inar 45 min. yvir mark, so eg kom just til tíðina at fyrsti bólkur byrjaði. Á pallinum stóð

«Paria», ein nýggjur bólkur, mannaður við heilt ungum fólki. Hesir unglingar hava neyvnan staðið á so stórum palli fyrr, men kláraðu seg hóast tað sera væl. Serliga tann heimgjörði tónleikurin var áhugaverdur at hoyra, tí mangan er verri at gera og leggja tónleik til rættis, enn kopiera hann. Eitt gott boð upp á eitt gott navn í framtíðini.

Næsti bólkurin kennist

frá dansihølunum runt um, og altíð i goðum ljóði og vælvaldum tónleiki. «Black Panthers» stóðu á pallinum við guitarprofilinum Ólavi Øster sum trumfi. Eisini Petur Mohr er ein tungur drongur í fakinum og fær tónleikin at swinga væl, sum vit hoyrdu tað í onkrum Beatles-lagi og nýggjari tilfari eisini. Eitt flott lop úr roykkjallaranum í Mimiri út á stóra pallin á

Frælsinum.

«Sörvings» kallaðu teir næstu seg, men eg vil loyva mær at kalla tað ein variant av «Tinganest». Og alt gott um tað. Sjarmerandi, eyðkendir og hugnaligir sum vit altíð minnst hesar garparnar úr Sörvági. Eg helt meg hoyra eina blanding av nýggjum og gomlum tilfari, teir eru nýliga útkomnir við einum bandi, har Jákup á Stongunum

